

онни системи. Да ги оценим критично и да ги ревизираме, когато това се налага.

Нужен ни е преди всичко отговор на въпроса от каква информация се нуждаят мениджърите от различните области на социалните дейности на различните управленски нива, за да бъде по-успешна дейността им. Върху какви концепции е определено съдържанието на информацията? В търсенето на тези отговори неизбежно ще става ясно, че много от тези концепции са вече остарели. Те просто не отговарят на новите потребности.

Да погледнем на този въпрос най-напред през призмата на потребностите на бизнес организациите. Най-общо казано, бизнесът се нуждае от информация за счетоводството и контрола на разходите по дейността. Както и за крайните резултати от нея. Затова един от основните акценти в управлението на дейностите в бизнеса е контролът върху разходите. Всъщност информация за разходите за всяка една операция в границите на фирмата има предостатъчно. Но тя далеч не е достатъчна, за да се контролират и управляват разходите в процеса като цяло, т.е. по цялата икономическа верига. А това е от първостепенна важност. Добре известно е, че бизнес организациите съществуват не за да контролират разходите, а за да създават печалба и богатство. Отдавна вече е ясно, че информация за разходите е нужна не само в обсега на отделната бизнес организация, но и извън нея. Следователно

нужна е нова, по-широка визия за рамката, в която ще се събират и организират данните за нуждите на фирменото управление. Типичен е примерът с оценката на тоталната продуктивност на конкретните социални дейности. За такива оценки са нужни не само данни във, но и отвъд дейността на фирмата, т.е. по цялата икономическа верига. Широко разпространено е виждането, че на повечето от фирмите определено не достигат данни и анализи, засягащи способността и възможността на производителя и доставчика да реагират адекватно на непрекъснато променящите се потребности на пазара. Тези дефицити имат връзка с недостигащото в организацията на информационната система на фирмите.

Абстрактно взето, на фирмите е нужна информация за поне четири набора от диагностициращи средства: а) основна информация за паричните потоци във и между фирмите; б) информация за оценка на общата (тоталната) продуктивност (производителност) на дейността³; в) информация за разпределение на ресурсите - на капитала и работната сила; г) информация за квалификацията на работещите във фирмата, включително тази, която се отнася до способността на съответното управление да реагира адекватно на потребностите на пазара (с малки изключения за оценката на тези качества засега все още липсва дори основният набор от показатели).

³ Най-новата ориентация в оценката на тоталната продуктивност е т.нар. benchmarking-анализ, съчетан с показателя за добавената стойност, т.е. сравняване на новосъздаденото богатство в организацията с най-високите постижения в бранша на регионално, национално и глобално ниво. За тази цел на фирмите е нужна и външна информация.